

N:o 67.

Af herr **P. G. Petersson** i Brystorp, *angående ändrad lydelse af 5 § i kongl. förordningen om landsting den 21 mars 1862.*

I 5 § af kongl. förordningen om landsting af den 21 mars 1862 är föreskrifvet, att de i § 3 af samma förordning omnämnde valmän jemte ett lika antal suppleanter utses bland dem, som å kommunalstämma röst-rätt ega, efter der gällande allmän röstgrund, sålunda:

att en kommun med 1,000 invånare eller derunder utser	1 valman,
med öfver 1,000 till och med 3,000 invånare	2 valmän,
» » 3,000 » » » 6,000 »	3 »
» » 6,000 » » » 9,000 »	4 »

o. s. v. efter samma beräkningsgrund för öfverskjutande folkmängd.

Häraf följer, att en kommun med 3,001 invånare väljer lika många valmän som de, hvilkas folkmängd uppgår till 6,000, ett förhållande, öfver hvilket rätt ofta klagomål försports från de större kommunerna. Om än vid landstingsförordningens tillkomst en dylik proportion mellan väljande och valmän kunde anses göra till fyllest, hafva emellertid, särdeles genom riksdagsordningen af år 1866, nya uppgifter af så stor betydelse tillkommit landstingen, att, enligt min uppfattning, en ändring i valsätten häraf är fullt motiverad. I riksdagsordningen föreskrifves nemligen, att landstingen skola utse ledamöter till Riksdagens Första Kammare, och för ett tillfredsställande fullgörande af denna magtpåliggande uppgift lär det icke vara utan betydelse, om antalet valmän för landstingsmäns väljande är allt för inskränkt.

I de valkretsar, inom hvilka val af ledamöter till Riksdagens Andra Kammare förrättas medelst elektorer, utses för hvarje kommun en elektor och derutöfver efter folkmängden en för hvarje fullt tal af ett tusen. Samma förhållande synes mig äfven böra tillämpas vid utseende af valmän för val af landstingsmän, såsom medgifvande både en rättvisare fördelning

af inflytandet på dessa val mellan kommuner med skiljaktig folkmängd liksom äfven egnadt att gifva större säkerhet för ett godt val af landstingens ledamöter.

Af ofvan anförda skäl får jag hemställa,

det Riksdagen behagade besluta, att § 5 i kongl. förordningen om landsting skall erhålla följande ändrade lydelse:

att en kommun med 1,000 invånare eller derunder utser 1 valman,
med öfver 1,000 till och med 2,000 invånare 2 valmän,
o. s. v. efter folkmängden en valman för hvarje fullt tal af ett tusen.

Stockholm den 27 januari 1896.

P. G. Petersson.

N:o 68.

Af herr **J. E. Schödén**, *angående anslag till understöd för tillverkning af s. k. difteriserum.*

Med erkännande af det berömvärda intresse, hvarmed såväl städer och landsting som äfven mindre kommuner numera söka vidtaga verksamma åtgärder i sjukvårdens intresse, och med erkännande af den omsorg och omtanke, hvarmed jemväl staten omfattat hithörande angelägenheter, synes det mig likväl, som staten härutöfver i ett visst afseende skulle med jemförelsevis ringa kostnad kunna i afsevärd mån understödja dessa gemensamma sträfvanden. Jag syftar härmed på bekämpandet af den s. k. difterisjukdomen, som årligen skördar ett rätt betydligt antal af landets barn och ungdom. Mot denna sjukdom har man numera i en del andra länder och i någon ringa mån äfven här börjat använda s. k. serum, hvilket af trovärdiga läkare vitsordas såsom ganska verksamt, så att det vid användning skulle lågt räknadt kunna sänka dödligheten härvid till minst hälften.

För mindre bemedlade och fattiga, hvilka dock enligt erfarenheten mest hemsökas af denna sjukdom, ställer sig likväl detta medel allt för